

РЕШЕНИЕ

№ 38

гр. Варна, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова

Членове: Росица Сл. Станчева
Юлия Р. Бажлекова

при участието на секретаря Олга Ст. Желязкова
като разгледа докладваното от Росица Сл. Станчева Въззивно гражданско дело № 20233000500526 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК, образувано по жалба на Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество /КОНПИ/, чрез процесуален представител държавен инспектор А. В. против решение № 260021/02.11.2023г. на ОС – Варна, постановено по гр.д. № 198/2019г. и с което е отхвърлен предявения от Комисията против П. Д. К. иск с правно основание 74, ал.2 ЗОПДНПИ /отм./ вр. §5 ЗПКОНПИ /сегашно наименование ЗОНПИ/ за отнемане в полза на държавата на недвижими имоти, находящи се в гр.В., кв.“* – *”, съставляващи ПИ с идентификатор 10135.2552.1104 и построените в него жилищна сграда от 62,16 кв.м. с идентификатор 10135.2552.1104.4 и гараж със застроена площ от 21,90 кв.м. с идентификатор 10135.2552.1104.5.

Наведените в жалбата оплаквания са за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен в противоречие с материалния закон и установеното от доказателствата. Твърди се, че съдът неправилно е определил стойността на наличното в края на проверявания период имущество, в резултат на което и е направил неправилен извод за липса на изискуемото се от закона несъответствие. В тази връзка се навеждат оплаквания, че съдът не е давал указания за посочване на цялото налично имущество към края на проверявания период, а само за налично имущество, предмет на искането за отнемане, поради което и неправилно не е съобразил установеното от

доказателствата, че в края на периода в патримониума на ответниците са били налични и парични средства в размер на 142 987 лева, иззети с протокол от 23.11.2008г. Излагат се правни доводи относно съдържанието на понятията „несъответствие“, „имущество“, „разходи“, „доходи“ и „нетен доход“, как следва да бъде направен извода за това дали е налице несъответствие по см. на §1, т.3 от ЗОНПИ, както и по съществото на спора. Отправеното до настоящата инстанция искане е за отмяна на съдебния акт и уважаване на предявения иск, ведно с разноски за двете инстанции.

В с.з. въззивната жалба се поддържа.

В срока по чл.263 ГПК е постъпил писмен отговор от ответната страна – въззиваемия П. Д. К., с който оспорва жалбата като неоснователна. В с.з., чрез процесуален представител се пледира за потвърждаване на обжалваното решение като правилно и законосъобразно, ведно с присъждане на адвокатско възнаграждение по чл.38 ЗАДВ.

Обжалваното решение е валидно и допустимо.

Исковото производство е образувано по предявени от КОНПИ против П. Д. К. и Н. Д. К. искове с правно основание чл.74, ал.2 ЗОПДНПИ /отм./, разгледани по реда на ЗПКОНПИ на основание §5 от ПЗР на ЗПКОНПИ /ЗОНПИ, ред. ДВ бр.84/2023г./.

В подаденото въз основа на Решение № 50/23.01.2019г. на КПКОНПИ мотивирано искане до съда са изложени твърдения, че по повод уведомление на Окръжна прокуратура – Варна с вх.№ УВ-760/24.04.2017г. за повдигнати по ДП 139/2016г. обвинения срещу П. Д. К. за извършено от него престъпление по 255, ал.3 вр. ал.1, вр. т.1 вр. чл.26, ал.1НК, попадащо в обхвата на чл.22, ал.1, т.18 ЗОПДНПИ /отм./, Комисията е образувала проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на лицето, с проверяван период 26.04.2007г. – 26.04.2017г. Твърди се, че в хода на същата е установено придобиването на имущество от него и съпругата му Н. Д., по отношение на последната до датата на съдебното решение за развод, несъответно на реализирания доход, като несъответствието е значително по см. на §1, т.3 ДР на ЗПКОНПИ и за придобиването на което не е установен законен източник. Наведени са фактически твърдения, в това число и с направени на основание чл.129 ГПК уточнения пред настоящата инстанция, относно притежаваното имущество в началото на проверявания период, извършените от ответниците придобивни и разпоредителни сделки, проследено е движението на банковите им сметки, данъчна и осигурителна информация, задгранични пътувания. Наведени са подробни твърдения за кои от придобиванията, съответно вноски и получени суми се приема, че е налице признат законен доход. Въз основа на направения в искането икономически анализ относно придобитото имущество, признати доходи и направените обичайни и извънредни разходи се твърди, че е налице несъответствие между нетния доход и имущество, което несъответствие за целия проверяван период е в размер на 220 245.44 лева /215 302.60 лева според въззивната жалба/ -

значително по см. на чл.107, ал.2 вр. §1, т.3 от ЗПКОНПИ /ЗОНПИ/ и съставляващо основание за отнемане на незаконно придобитото от проверяваното лице имущество. С оглед на тези твърдения е отправено искането за отнемане в полза на Държавата от П. К. на недвижим имот, находящ се в гр.Варна, съставляващ ПИ с идентификатор 10135.2552.1104, ведно с изградените в него жилищна сграда с идентификатор 10135.2552.1104.4 и гараж, вписан в КKKP с идентификатор 10135.2552.1104.5, сумата от 160 лева, представляваща направени вноски по посочена банкова сметка с титуляр П. К. и сумата от 992.92 лева, левова равностойност на 642.36 щ.д., представляващи част от прехвърлени парични средства между банкови сметки на ответника К., а от Н. Д. К. на сумата от 11 230 лева, представляваща равностойност на придобити и отчуждени през проверявания период два недвижими имота в с.О. м., подробно индивидуализирани.

След направен отказ от исковете досежно претендираните суми и от двамата ответници, исквата претенция, с която е останал сезиран първоинстанционния съд и разгледана с обжалваното решение е срещу П. К. за отнемане на недвижимия имот, находящ се в гр.В., ж.к. „*-“ – ПИ, ведно със сградите. Поради това и ответницата Н. К. не е страна във въззивното производство.

Наведените в срока по чл.131 ГПК от въззиваемия П. К. възражения по така предявения иск са основани на доводи за недопустимост поради неспазване на срока по чл.27 ЗОПДНПИ /отм./ и застъпване на част от проверявания период с предходно водено производство по ЗОПДИППД /отм./, по което исковете за отнемане са били отхвърлени с влязло в сила решение, както и за неоснователност на иска поради липса на предпоставките за отнемане на процесното имущество - установено несъответствие между доходи и имущество, и незаконност на доходите за придобиването му. Наведени са конкретни фактически твърдения за получени доходи и извършени плащания от трето лице при придобиването на процесния недвижим имот в гр.Варна. Оспорва и твърдените от Комисията придобивни цени, респ. цени по извършените отчуждителни сделки.

Въпросът относно допустимостта на исковото производство по направеното възражение вр. срока по чл.27 ЗОПДНПИ /отм./ е разрешен с постановеното по гр.д. № 1692/2019г. определение на Върховен касационен съд и даденото разрешение с ТР № 1/2018г. на ОСГТК на ВКС.

Обстоятелството, че част от проверявания период е бил предмет на изследване и по предходно водено дело по ЗОПДИППД /отм./ не води до недопустимост на иска. Правото за отнемане на незаконно придобито имущество възниква при установено несъответствие между притежаваното от лицето имущество и нетния му доход за целия посочен в закона период на проверката. Поради това и евентуално формираната СПН по отношение на относими правопораждащи/правоизключващи факти, касаещи съвпадащата

част от периода по двете проверки, е обстоятелство, което би имало значение за основателността на исковата претенция, а не е процесуална предпоставка, обуславяща нейната допустимост.

Не е налице соченото във въззивната жалба процесуално нарушение – постановяване на решение при изразена готовност от страните за постигане на спогодба. Заявеното намерение за доброволно уреждане на съдебния спор чрез съдебна или извънсъдебна спогодба не десезира съда. Както до приключване на устните състезания пред окръжния съд, така и пред настоящата инстанция страните не са направили изявления за постигната от тях извънсъдебна спогодба и оттегляне/отказ от иска, респ. искане за одобряване на такава.

За да се произнесе по съществото на спора, съобразно наведените в жалбата оплаквания, становищата на страните, ангажираните по делото доказателства и приложимия закон, настоящият състав на АпС – Варна съобрази следното:

Установено е от ангажираните по делото доказателства, че по повод постъпило уведомление от ОП - Варна с вх. № УВ-760/24.04.2017г. за повдигнати по ДП № 139/2016г. обвинения срещу въззиваемия П. К. за извършено от него престъпление по чл.255, ал.3 вр. ал.1, т.1 вр. чл.26, ал.1 от НК /избягване установяването на данъчни задължения в особено големи размери за периода 01.01.2007г. – 30.04.2009г./, попадащи в обхвата на чл.22, ал.1, т.18 от ЗОПДНПИ /отм./, с Протокол № ТД04-ВА/УВ-7016/26.04.2017г. Комисията е образувала проверка по чл.21, ал.2 ЗОПДНПИ /отм./. Периодът на проверката е 26.04.2007г. – 26.04.2017г.

Престъплението по повдигнатите обвинения е сред основанията и на приложимия ЗОНПИ / чл.108, ал.1, т.18/, респ. периодът на проверката е съответен на предвидения 10-годишен период по см. на чл.112, ал.3 ЗОНПИ.

В хода на същата е извършено обследване на имущественото състояние /придобито имущество, получени парични средства, банкова и осигурителна информация, направени разходи/ на проверяваното лице за целия проверяван период, на бившата му съпруга Н. К. за периода 26.04.2007г. до 23.02.2010г. /датата на постановяване на решението за развод/, както и на дружествата, в които същата е участвала. Въз основа на изготвения при проверката доклад на директора на съответната ТД на КОНПИ, с решение № 877/26.10.2018г. Комисията е образувала производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, като след изпълнение на процедурата по чл.57 и сл. ЗОПДНПИ /отм./ е взето и решението за предявяване на настоящия иск.

Видно от приетото Постановление на ОП – Варна от 16.05.2023г., към датата на приключване на устните състезания пред настоящата инстанция наказателното производство по ДП № 139/2016г. е прекратено поради изтекла погасителна давност. По аргумент от чл.108, ал.4 ЗОНПИ това не пречатства упражняването на предявените в настоящото производство искове.

Съобразно наведените във въззивната жалба оплаквания основните

спорни въпроси пред настоящата инстанция са какво е наличното имущество в края на проверявания период, налице ли е изискуемото се от приложимия закон несъответствие по см. на §1, т.3 от ДР на ЗОНПИ, обуславящо възникването на правото на държавата чрез КОНПИ да иска отнемане на придобитото от въззвиваемия имущество, за което същият не е доказал законен източник на средствата и в тази връзка какво се включва в понятието „имущество“ съгласно легалната дефиниция на §1, т.4 от закона и как следва да бъде направен извода за несъответствие /дали в анализа следва да бъде взето предвид само наличното в края на проверявания период имущество или всичкото имущество, придобито от проверяваното лице и свързаните с него лица за целия проверяван период/.

Отговорът на тези въпроси е даден със задължителните постановки на постановеното решение по тълкувателно дело № 4/2021г. на ОСГК на ВКС. Съгласно приетото в този тълкувателен акт на отнемане подлежи само налично имущество, разглеждано като актив. Получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, както и получените при отчуждаването му суми, в случай, че всички те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период не представляват „имущество“ по смисъла на §1, т.4 от ДР на ЗПКОНПИ, същите не участват при определяне размера на несъответствието съобразно нормата на §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ, както и не подлежат на отнемане в полза на държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник, както и на сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай, че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество.

С оглед така даденото разрешение съдът не споделя наведените във въззивната жалба доводи, че придобитото, но отчуждено имущество, както и преминалите през патримониума на проверяваното лице парични средства, които не са налични в края на проверявания период, следва да участват при направата на извода за несъответствие.

Няма спор в съдебната практика, че при преценката за това налице ли е несъответствие по см. на §1, т.3 от ДР на ЗОНПИ на първо място следва да бъде направен извод за наличното в края на проверявания период имущество, определено съобразно дадените с тълкувателния акт разрешения и само ако между наличното в края на периода имущество и имуществото, притежавано в началото на проверявания период е налице превишение в размер над 150 000 лева, то при отчитане и на направените обичайни и извънредни разходи за целия проверяван период може да се направи предположение, че наличното имущество в края на периода е незаконно придобито. Само в този случай може да се стигне до изчисление, при което несъответствието да

отговаря на изискването на §1, т.3, доколкото см. на §1, т.8 вр. т.2 ДР на ЗОНПИ нетният доход съставлява имуществено благо, с което се увеличава патримониума на лицето, след приспадане на разходите, извършени за придобиване на това благо. В хипотеза на отрицателна величина на нетния доход, изчислен по правилото на §1, т.8 ще означава, че лицето въобще не е разполагало с парични средства с установен законен източник, с които да придобива каквото и да било имущество, поради което при изчисленията дали е налице превишение нетният доход не би следвало да се прибавя към стойността на имуществото /тъй като при формулата по §1, т.3 „нетен доход минус имущество“ при отрицателно число на нетния доход двете суми ще трябва да се сумират/.

Предвид на това и по аргумент от цитираното ТР № 4/2021г. съдът не споделя доводите на КОНПИ, че изводът дали е налице несъответствие следва да бъде основан не само с оглед стойността на наличното в края на проверявания период имущество, а въз основа на съпоставката между нетния доход и при отчитане на всичкото придобито за целия проверяван период имущество.

С оглед на така изложеното и въз основа на ангажираните по делото доказателства, съдът приема за установено, че в началото на проверявания период въззиваемият и бившата му съпруга са притежавали посоченото в уточнителна молба от 24.07.2020г. имущество.

Придобитото в периода 26.04.2007г. – 26.04.2017г. и налично към 26.04.2017г. /края на проверявания период/ имущество включва закупеният от П. К. с нот.акт № 47, том 3, рег. № 6659, д. № 406/29.08.2016г. недвижим имот в гр.В., ж.к. „*“ и съставляващ ПИ с идентификатор 10135.2552.1104 по КKKP на гр.Варна, ведно с построените в него жилищна сграда с идентификатор 10135.2552.1104.4 и гараж с идентификатор 10135.2552.1104.5, както и изетите на 23.11.2008г. по ДП № 834/2008г. от дома на въззиваемия П. К. в гр.В., ул.“*“ № * веществени доказателства - парични средства в различна валута и копюри, подробно описани в протокола, на обща стойност 142 987.26 лева.

Съгласно заключението на в.л. Ст. по СОЕ /основно и допълнително/ описаните в нот.акт № 47/2016г. жилищна сграда и гараж към настоящия момент не съществуват, тъй като същите са били съборени скоро след закупуването на имота. В допълнителното си заключение в.л. дава категоричен и неопроверган от останалия доказателствен материал извод, че процесните две постройки са били налични към датата на сключване на договора за покупко-продажба, но в същото време не може да се установи точно кога са съборени. Последното не се установява и от показанията на разпитаната св. Б. С..

Ето защо, отчитайки датата на сделката /29.08.2016г./ и крайната дата на проверявания период /26.04.2017г./, респ. липсата на ангажирани от въззиваемия доказателства, установяващи точния момент на събарянето им, съдът приема, че към края на проверявания период придобитият по нот.акт №

47/2016г. имот е бил в състоянието, описано в договора за покупко-продажба, т.е. ведно с посочените в него две постройки.

Стойността на този имот към датата на придобиването му, определена съобразно разпоредбата на чл.148 ЗОНПИ и въз основа на допълнителното заключение на СОЕ, е в размер на 69 120 лева /сбора от пазарните оценки на ПИ, жилищната сграда и гаража/.

Относно иззетите като веществени доказателства парични средства от дома на въззиваемия, също се установява, че съставляват налично към края на проверявания имот имущество. Това се потвърждава и от приетите в настоящата инстанция писмени доказателства – протокол за опис и предаване на част от тях за пазене от КОНПИ вр. допуснатото обезпечение и постановлението за прекратяване на наказателното производство. Равностойността на тези парични средства съобразно твърденията на КОНПИ и посочена в първото определение за обезпечаване на настоящите иски е 142 987.26 лева.

Следователно общата стойност на притежаваното от въззиваемия и налично към края на проверявания период възлиза на сумата от 212 107.26 лева /сбора от придобивната стойност на недвижимия имот по нот.акт № 47/2016г. и равностойността на иззетите парични средства/.

По изложени по-горе мотиви в стойността на имуществото, което следва да участва при направата на извода дали е налице изискуемото се по §1, т.3 ДР на ЗОПНИ несъответствие, съдът не включва закупените от съпругата на проверяваното лице по време на брака им недвижими имоти в с.О. м. /нот.акт № 77/23.01.2008г./, отчуждени с нот.акт № 200/21.12.2015г. и лек автомобил „Фолксваген голф“ с рег. № *, придобит по договор от 06.12.2007г. и отчужден на 16.10.2008г.

Не следва да бъдат включвани в стойността на притежаваното имущество и придобитите имоти по нот.акт № 33/21.11.2007г. в с.З., община Т. и по нот.акт № 113/11.05.2007г. в м.“П.“, с. Сл., доколкото сделката по отношение на първия е прогласена за нищожна с решение от 13.11.2012г. по гр.д. № 97/2012г. на РС – Тервел като симулативна, а по отношение на втория е налице безвъзмездно придобиване. Същите не се претендират и като възмездно придобито имущество от КОНПИ.

Горното сочи на извод, че към края на проверявания период е налице превишение на наличното имущество спрямо притежаваното в началото на този период в размер над 150 000 лева, което обосновава и необходимостта от изследване нетния доход на въззиваемия и бившата му съпруга.

Съгласно заключението на ССЕ, вариант 1, изготвен съобразно признатите от КОНПИ като законни доходи /приходи, доходи, източници на финансиране по см. на § 1, т.2 ДР на ЗОНПИ/, общият размер на получените доходи за целия проверяван период е в размер на 301 414.80 лева. В тази сума /т.35, табл.1 от заключението/ са включени получените доходи от работна заплата /52 635.04 лева от П. К. и 7 728.18 лева от Н. К./; изплатен доход по чл.57 ЗОДФЛ /отм./ и чл.73 ЗДДФЛ в размер на 1 818.58 лева на П. К. и

6 960.89 лева на Н. К.; 2 525 лева по ГДД на Н. К.; 1 200 лева, получени от нея от продажбата на дружествени дялове, придобити преди началото на проверявания период; 1 067.22 лева изплатени обезщетения от НОИ; 156.47 лева, получено застрахователно обезщетение; 2 328.53 лева ренти за периода 2007г. – 2010г., изплатени от ЗП Д. Б.; 85 194.89 лева, съставляващи изтеглени от П. и Н. К. суми от банковите им средства, налични в началото на проверявания период; 140 000 лева, получени по договор за заем от 01.10.2008г., сключен от Н. К. като заемател и заемотател Ст. Ст. М..

Съдът намира за недоказани твърденията на въззиваемия за получени от него приходи в размер на 30 000 лева по договор за заем от 15.07.2008г., сключен с Н. Л. и 100 000 лева от Сл. К. по предварителен договор от 28.12.2006г., за получени суми в размер на 50 000 евро, изплатени от сестра му в периода 2000 – 2008г. като уравнение на дела му в наследствен апартамент, за извършени в полза на Н. К. дарения от баща ѝ и втория съпруг на майка ѝ, както и получени от нея суми от участието ѝ в ДЗЗД „ДТМ-2002“ и „Стил Комерс 22“ ООД, въвн от посочените такива в подадените от нея декларации.

Представеният по делото писмен договор за заем с Н. Л. съставлява частен писмен документ, който не се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила. Неоспорването авторството на същия от страна на КОНПИ означава единствено, че подписалите го лица са направили обективиранията в него волеизявления, но не и верността на същите. В същото време показанията на св.С., сестра на въззиваемия, в частта им, в която сочи, че е придружавала брат ѝ при получаването на сумата от 30 000 лева от Л. и това е станало в колата му, вкл. и подписването на договора, са изолирани и неподкрепени от останалия доказателствен материал. Договорът е подписан и от свидетел, за когото свидетелката не споменава. С оглед на това и отчитайки заинтересоваността на св.С. показанията ѝ за това обстоятелство не могат да бъдат кредитирани.

Същото важи и за показанията ѝ в частта, в която сочи за изплащани от нея суми в периода 2005г. – 2008г. в общ размер на 50 000 евро за уреждане на отношенията им по повод прехвърлен на нея апартамент от баща им. Показанията за това обстоятелство не кореспондират и на твърденията на самия въззиваем, които са за изплащане на посочената сума в периода 2000г. – 2008г.

Сключеният с лицето Сл. К. предварителен договор за покупко-продажба и строителство от 28.12.2006г. е приложен по приобщеното гр.д. № 2525/2010г. на ОС – Варна. Изрично в него е обективирано волеизявление на страните, че сумата от 100 000 лева е получена при подписването на този договор, т.е. преди процесния проверяван период. Опровергаване на това изявление на въззиваемия по настоящото дело не е проведено, поради което и не може да се приеме, че тази сума съставлява получен от него доход, който следва да бъде включен при настоящите изчисления.

Недоказани поради липса на ангажирани доказателства са и

твърденията за извършени в полза на Н. К. дарения от баща ѝ и втория съпруг на майка ѝ. Отделно от това второто от даренията /за сумата от 10 000 лева/ се сочи да е получено преди началото на проверявания период, а именно през 2004г. Относно даренията от баща ѝ се сочат извършени преводи по сметки в периода 2002г. – 2008г., т.е. също включват предходен период, а за релевантния период от движението на банковите сметки не се установява внасяне на суми от бащата Д. В..

Не се установява и получени от Н. К. доходи от горепосочените дружества, въвн от декларираните такива и включени в приходната част на анализа.

Съдът приема за доказано единствено твърдението, че в покупката на недвижимия имот в гр.В., кв.* е налице парично участие на трето лице – съпруга на сестрата на въззиваемия със сумата от 15 000 евро. Изложеното в тази насока от св.С. се подкрепя от представеното с декларацията по чл.57 ЗОПДНПИ /отм./ от въззиваемия П. К. банково нареждане от Г. В. С. в полза на продавачката Ст. П. за сумата от 15 000 евро и с дата, съвпадаща с датата на сключване на договора за покупко-продажба по нот.акт № 47/2016г.

С оглед на това съдът намира, че предоставената от това лице сума е в полза на въззиваемия, приобретател по сделката и съставлява законен приход, който следва да бъде включен в изчисленията.

Следователно общият размер на доходите на въззиваемия и съпругата му за проверявания период е в размер на 330 752.25 лева /сбора от посочения доход по т.35 от ССЕ и 29 337.45 лева – левовата равностойност на 15 000 евро/.

Обичайните и извънредните разходи, без тези за придобиване на претендираното като незаконно придобито имущество, съгласно ССЕ /т.35, табл.2/ са в размер на 165 992.90 лева. Посочената сума включва разходи за издръжка по данни на НСИ, за задгранични пътувания, за платени МДТ и за погашения по запис на заповед вр. сключения от Н. К. договор за заем/. Тези пера и размери не са оспорени от въззиваемия.

Нетният доход, изчислен съобразно разпоредбата на §1, т.8 ДР на ЗОНПИ е в размер на 164 759.35 лева /330 752.25 лв. – 165 992.90 лв./.

Следователно несъответствието между нетен доход и имущество е в размер на минус 47 347.91 лева. Това е под законоустановения изискуем се размер за несъответствие по § 1, т.3 от ДР на ЗОНПИ, което сочи на извод, за липса на основание за възникване правото на държавата да иска отнемане на имущество, за придобиването на което не е установен законен източник.

Подобен извод би бил направен и в хипотеза, в която равностойността на заплатените от третото лице 15 000 евро не се включат в анализа. В този случай нетният доход ще е 135 421.90 лева, а несъответствието - минус 76 685.36 лева, което отново е под 150 000 лева.

С оглед на изложеното съдът намира, че предявеният иск от КОНПИ за отнемане на имуществото, предмет на въззивната жалба, е неоснователен.

Поради съвпадането на крайния резултат по спора с постановеното от

първостепенния съд, обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

На основание чл.38, ал.2 ЗАдв Комисията следва да заплати в полза на процесуалния представител на въззиваемия адвокатско възнаграждение за осъществено пред настоящата инстанция безплатно процесуално представителство в хипотезата на чл.38, ал.1, т.3 ЗАдв. Предоставянето на безплатна правна помощ и основанийето за това е изрично посочено в представения по делото договор за правна защита и съдействие, което е достатъчно за доказване на това обстоятелство, без съдът да дължи изследване наличието на визираната в чл.38, ал.1, т.3 ЗАдв предпоставка. В тази връзка направеното от КОНПИ възражение е неоснователно.

Отчитайки предмета на спора, извършените процесуални действия по делото и провеждането само на едно о.с.з., съдът определя размер на следващото се адвокатско възнаграждение сумата от 4 007 лева, представляваща 2/3 от минималния размер по Наредба № 1/2004г., дължим за една инстанция.

На основание чл.157, ал.2 ЗОНПИ Комисията следва да заплати следващата се държавна такса за въззивното производство, която съобразно цената на иска, разглеждан в настоящата инстанция /67 000 лева/ е в размер на 1 340 лева.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260021/02.11.2023г. на ОС – Варна, постановено по гр.д. № 198/2019г.

ОСЪЖДА Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат Д. Ю. Н. от АК – Варна сумата от 4 007 /четири хиляди и седем/ лева, представляваща дължимо адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство във въззивното производство, на основание чл.38, ал.2 вр. чл.38, ал.1, т.3 ЗАдв вр. чл.78 ГПК.

ОСЪЖДА Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество **ДА ЗАПЛАТИ** на Държавата, в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на съда сумата от 1 340 лева /хиляда триста и четиридесет/, представляваща дължима държавна такса за въззивното производство, на основание чл.157, ал.2 ЗПКОНПИ.

Решението може да се обжалва при условията на чл.280 ГПК, с касационна жалба пред Върховния касационен съд, в 1-месечен срок от

връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____